

MC-Laila

Laila Beck er en av MC-gutta. Men i veska bakpå sykkel, der gutta har MC-verktøy, der har Laila kam og leppestift, eller yoghurt og ei teskje, hvis det er i en slankeperiode. Yoghurtveska til a' Laila, sier gutta, og elsker å mobbe.

Sosialt, sier Laila Beck. Å eie en Harley Davidson er som å ha bikkje. Alle snakker til deg, vil stryke sykkelen din over eksospotta, spør hvor gammel den er og vil diskutere merke, kubikk og hestekrefter.

Kommer det en fullstendig ukjent anonym type kledd i svart skinnndress imot deg i hundre kilometer i timen, en fremmed likesinnet i hjelm og solbriller, så hilser du. Stopper du på en rasteplass i nærheten av en annen MC-kjører, slår du av en prat. Alltid. Hvilken bilfører opplever noe tilsvarende?

- Et helt spesielt miljø, skjønner du, forklarer Laila. Hun er én av tre aktive jenter blant 98 motorsykkelmenn i Lillehammer motorsykkelklubb. Det var en kunde i frørsalongen som mente Laila ville trives i MC-miljøet. Det stemte.

Laila er den eneste med Harley Davidson og mobbeoffer av den grunn. Også. Hun kunne meldt overgang til en ren Harley Davidson-klubb, men hun har ingen planer om å forlate det trygge, åpne sosiale liv hun har med gutta.

Denne helga er Lillehammer stappfull av kromblanke Harley Davidson fra alle verdenshjørner, tyskere, amerikanere, hollendere, østerrikere, dansker, svensker og 350 nordmenn. De er her i anledning 5th Annual Olympic Rally - HOG National Rally Lillehammer-Norway.

Har du motorsykkel, kan du dra på treff hver eneste helg hele sommerhalvåret om du vil. Laila begrenser seg til ett Troll-rally på Grindaheim i august og langturer i egen klubb. Da ligger de på seksmannsrom på vandrerhjem, og gutta må snu ryggen til når Laila skal skifte. Men det er ikke noe problem, for her er lite snakk om skift til aftenantrekk etter dagens utfukt. Vil du være én av gutta, kan du ikke insistere på å være altfor finslig. Her er det ingen jentrolle å innta.

Hver eneste onsdag hele året rundt møtes klubben til sosialt samvær, helt uavhengig av kjøreføre og værforhold. Jentene sørger for julebord. Der er kvinnfolka initiativtakerne. En oppbygget, glitrende pyntet motorsykkel på stativ er klubbens juletre som dras fram fra lageret hver jul.

- Nei, vi går ikke rundt den og synger julesanger.

I vinterhalvåret møtes de på Svare & Berg og hjelper hverandre gjennom vintermørket ved å snakke sykkel. Hovedtema på vårparten er hvem som har tenkt å kjøpe seg ny sykkel. Straks snøen er gått ved påsketider, legges kaffepraten til en kafé i passende times kjørevstand på kveldstid. Dette er MC-livet for Laila.

Når doningen skal ut av vinterdvale, må hun ta noen prøveturer i svingene i Brøtumsbakkene for å få svingteknikken inn i kroppen igjen. Sykkel og fører må bli kjent på ny.

- Jeg drømmer om Fat Boy, røper Laila. Hun snakker ikke om en kjæreste i tungvektsklassen, men om drømmesykkelen, et hakk større enn hennes nåværende damevennlige følgesvenn på asfalten: Sporster 1200, også han ganske kjapp med sine 55 hestekrefter. Lailas Sporster 1200 er en passelig damesykkel, får vi høre. Men velter den, må Laila stå der i vegkanten og vinke inn minst ett stykk mannfolkraft for å få den på rett kjø. Her er ikke bare snakk om hestekrefter, men om 250 kilo sykkel. Tjue ganger vanlig damesykkel, altså.

- Mye vil ha mer, sukker Laila litt unnskyldende, og må ut med 250.000 kroner om hun skal kunne kapre en Fat Boy. Riktignok har hun vært opp i 160 kilometer i timen på sin Sporster 1200, så hun kommer da greit fram på sin nåværende tohjuling, men egentlig er den ikke behagelig over 130. Laila flirer. Det er vanskelig å gi noen vettug forklaring på hvorfor du drømmer om enda større sykkel. Noen kjøper motorsykkel framfor hytte. Riden på sin grasiøse dame-Harley har Laila fått oppleve Vestlandets mange avkroker på en måte hun neppe ellers hadde fått. Det er hun overbevist om. I pinsa dro de helt til Stavanger. Hun har kjørt Trollstigen på sykkel. Sist helg var de i Molde på jazzfestival og fikk med seg Ray Charles-konsert.

Laila Beck har Harley Davidson t-skjorte, hjelm, solbriller, bukser, støvler og hanskene. Nå kjøper folk Harley Davidson-

utstyr sjøl om de mangler sykkel. Så populært er det. Men vil Laila ha Harley Davidson underbukse, må hun kjøpe herrebukse med gylf, så det står hun over.

Hun blir dermed bare nesten en av gutta. Hun kan dessuten heller ikke mekke sykkel. Når Laila kjøper olje, forlanger hun «Svart flaske», og blir mobba for det. Hun innrømmer glatt sine manglende tekniske kunnskaper, men gutta synes det er sjarmerende. Det er alltid noen som klør i fingra etter å mekke. Kommer hun kjørende med punktert hjul, er det straks en som bemerker at hun har lite luft i bakhjulet, og før hun får sukk for seg, har noen bøtt bakhjulet hennes, uten mer dikkedarer. Kjører hun bensintomt midt i tunnelen i Oslo, venter hele gjengen, mens én kjører etter påfyll. Slik er motorsykkelmiljøet. Her blir du tatt vare på. Skjønner?

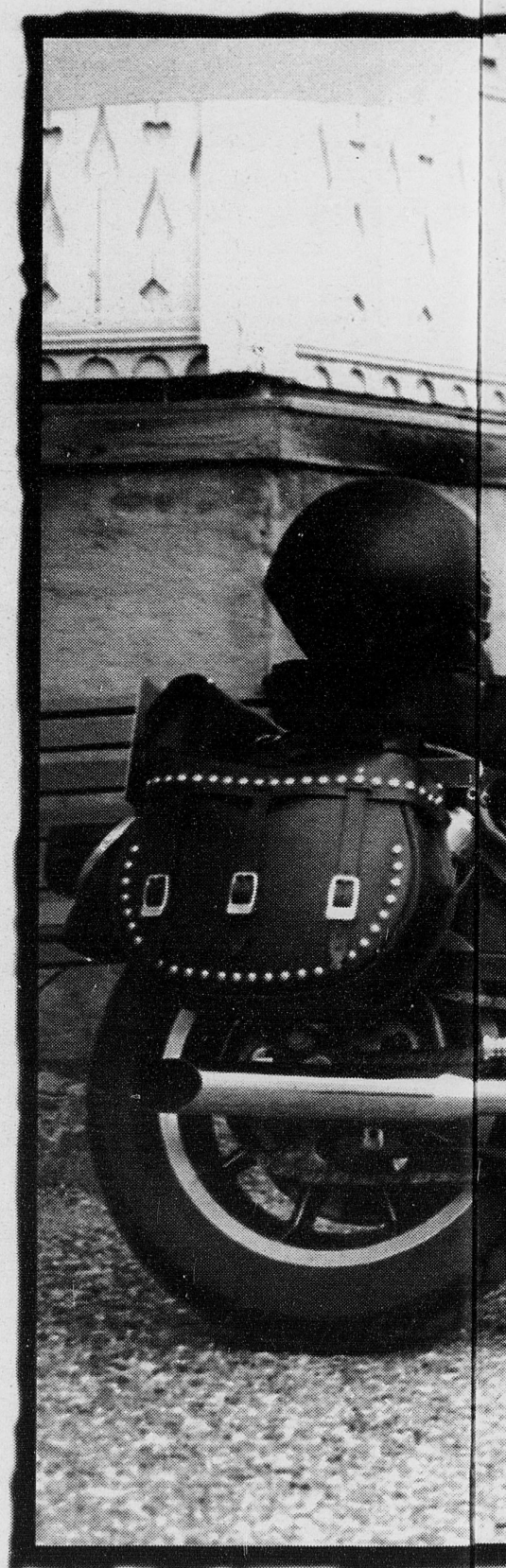
Mange jenter tar motorsykkelsertifikat. De færreste kjøper sykkel. Det blir med drømmen. Kanskje tør de ikke prioritere sykkel om de har mann og unger. Menn i 40-årsalderen prøver å prioriterer begge deler. Stadig flere menn i 40-årsalderen gir etter for trangen til å realisere sin guttedrøm om stor motorsykkel. Hele MC-klubben i Lillehammer består stort sett av 40-åringer.

Laila fyller førti til høsten og har hatt Harley Davidson i tre år. Før det kjørte hun en vanlig japaner. Da Laila kjøpte sykkel, sukket hennes mor på Skreia tungt. Endelig hadde broren gitt opp drømmen om motorsykkel, og så gikk den to år yngre søstera og kjøpte. Nå låner broren Lailas sykkel, når han slipper til.

- Som jente har jeg 10 prosent bonus på forsikringa, opplyser Laila. - Det har med ulykkesstatistikken å gjøre. Jeg har dessuten 10 prosent fordi jeg er over 31 år og 10 prosent fordi jeg alltid kjører i skinnndress.

Sikkerheten er alfa og omega, første og siste tanke. Det er knapt så vi får av henne hjelmen til fotografering.

- Du må kjøre defensivt, forklarer hun. - Jeg er ingen råtass. Bila tror du er en moped i 30 kilometer i timen. Du kan aldri stole på at bila overholder vikeplikten sin. Når det er sagt, medgir hun at hun gjer-

ne gasser på så hun kommer seg fremst i køa.

Etter ungdomsskole og yrkesskole på Skreia begynte Laila som frisørlærling hos Ingrid Bræin Klette på Mam'selle i Lillehammer. Der er hun fortsatt, etter 23 år, og kan ikke tenke seg noe annet, verken annet yrke eller annet arbeidssted.

- Bli sjef? Nei, jeg er altfor sta og egenrådig til å passe som sjef. Jeg vil være ansatt.

- Jeg hadde ei pause på tre år, da jeg jobbet i København fra 1987 til 1990. Det

har dame-Harley

er ikke noe særlig annerledes å være frisør der. Kundene følger like godt med i moteverden her i Lillehammer. Kundene vil vite hva som skjer nytt ute i verden, sjøl om de vil du skal klippe normale greier. Vi som er utlærte, får en utenlandstur hvert eneste år for å få inspirasjon.

- Det er et takknemlig yrke å være frisør, en livsstil, sier Laila.

- Du må være litt av en psykolog, må fange opp type og personlighet for å finne ut hvordan kunden ønsker å ha håret sitt.

Folk er som regel blide når de går igjen. Jeg tjener godt, jobber på prosentlønn og har faste kunder. Nå har de første faste

kundene blitt gråhåra og jeg steller til brud dem jeg så som babyer. Ganske rart.

- Du trenger ikke være ei jåledokke om du er frisør, motsier hun, når vi lurar på kombinasjonen MC-frelst og frisør. Frisøren blir bustete på håret av å kjøre med hjelm, men det får stå sin vage. Hun har jo kam i veska og speil på styret.

Vi har alle opplevd å bli forbigjørt av en eksospotte-buldrende Harley Davidson. Den ligger der bak i sladrespeilet som en blankpolert amerikansk Easy Rider-drøm og smeller forbi, fristilt alle gule striper i

vegen. Vi kjenner et snev av misunnelse. En dag er det frisøren fra Skreia som sender oss et lite lufttrykk idet hun akselererer forbi vår nitrist langsomme bilkø siste helg i fellesferien. Da kan vi angre at vi ikke kjører Harley Davidson, vi også, og kan kjenne den store friheten.

- Sykkelen er ungen min, flirer Laila, og må ha en halvtimes sykkelpuss før hun kan framstå til fotografering. Den originale orange Harley Davidson-logoen, kjøpt fra USA, er skinnende blankpusset og tanken nylakkert. Jo, hun er fornøyd med standarden. Det er en Harley preget med kvinnelig personlighet, bygget opp etter hen-

nes behov med vesker med blanke nagler, og altså plass til yoghurtbegre på langtur. Men enda synes gutta hun kunne stille med blankere doning. Det er antydning til stygge merker hist og her.

For øvrig er det en kvinne som er redaktør av bladet til Harley Davidson Owners Club Norway. Hun heter Berit Krogstad.